

Turinys

Credo

Rugsėjo šventės ir kasdienybė	2
<i>Kun. Danielis DIKEVIČIUS</i> Pedagoginiai Dievo veiksmai	4
<i>Tomas VILUCKAS</i> Būti Jėzaus mokiniu	6

Kronika

<i>Juozas LATVIS</i> Bažnyčios pulsas	8
<i>Vygas MALINAUSKAS</i> Ateitininkai kaip kelio bendruomenė	11
<i>Andrius NAVICKAS</i> Nešventinės mintys žvelgiant į rugsėjį	12

Piligrimai drauge

<i>Brolis Francois iš Taizė</i> Brolio Roger mirtis: kodėl?	13
--	----

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Jūratė KUODYTĖ</i> Klausyk savo tėvo ir motinos... O gal gerbk?	15
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Nūdienu ir vaikų ugdymas	17
<i>Dr. Alma STASIULEVIČIŪTĖ</i> Kartų vaidmuo perduodant tikėjimą	19
<i>Vaidilė ŠUMSKIENĖ</i> Mokyti gyvenimui. Ar man to reikia?	22
Klausimai ganytojams	24

Mamų klubas

Mažieji melagiukai	25
--------------------	----

O mes kitokie

<i>Vilija VAITKEVIČIENĖ</i> Paversti kančią džiaugsmu	26
Pasiilgom savo mokytojos	27

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Klastingas gaisras	28
<i>Rasa DRAZDAUSKIENĖ</i> Knygos, kurias nenuobodu skaityti visai šeimai	30

Meno pasaulyje

<i>Arūnė JANKAUSKAITĖ</i> Muzikos garsai (XXV) Hektoras Berliozas: aplenkęs laiką	31
---	----

Mandagumas mūsų kasdieninis

Visada ir visur – laiku!	33
--------------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Auklėjimas ir saviukla	35
---	----

Sveiki, mielieji „Artumos“ skaitytojai,

sveiki, išgyvenę vasaros karščius (dabar jau tokius tolimus, nors tuomet, regėjos, niekad nesibaigiančius); sveiki, sugrįžę po atostogų ir gal šiek tiek atsigavę, pailsėję, o jeigu ne – vis tiek būkite pasveikinti! Mat mums visiems reikės sveikatos toliau gyventi ir dirbti...

Nedrįstu džiugiai tarti: „Sveiki, sulaukę naujųjų mokslo metų“, nes ir pačiam vaikystės, paauglystės metais toks pasveikinimas neatrodė mielas, o ir dabar matau daugybę įsitemusių Jūsų veidų: ar viskuo aprūpinsime savo atžalas, ar viskas jiems gerai klostysis mokykloje, kolegijoje, universitete?..

Tačiau už visas medžiagiškas problemėles turbūt gilesnis kitoks nerimas: kokie užaugs šitie mūsų vieninteliai ir nepakartojami? Ar atsispirs tūkstantčiams pavojų, tykančių bei atakuojančių iš užu kiekvieno agresyvosios nūdienos pakampio? Ar galim mes, tėvai, kažkaip paveikti savo vaikus, kurių vieninteliais autoritetais visokiausiais būdais siekia būti „šio pasaulio kunigaikščiai“ – nauda, jėga ir *kaifas*? Ir ar šiandien dar įmanoma kalbėti apie vaikų ugdymą, nes ir valstybė tuoj įstatymais uždraus „žaloti“ būsimuosius „konsumatorius“ – vartotojus, be kurių neva sustotų visa ekonomika, taigi, suprask, ir saulė nebešviestų... Užtat prieš rinkimus didieji politikos virtuožai švaistysis susirūpinimo demografija bei šeimos gerove koziriais, kad tik priverstų tautiečius darsyk patikėti savojo žaidimo teisingumu (manote, kad jiems nepasiseks?).

Rugsėjo „Artumoje“ tad ir svarstome auklėjimo temą. Iliustraciją viršeliui šįkart surasti buvo lengva (!). Nežinomo lietuvio XIX a. pradžioje nutapyti Šventosios Šeimos personažai gal ir atrodo neišvaizdūs, bet ar tuo jie nėra mums dar artimesni? Ir pats siužetas – argi ne pedagogiškas: panašu, kad čia pavaizduota scena (*Lk 2, 41-52*), kada vaikas Jėzus atrandamas šventykloje po trijų pasimetimo nuo tėvų dienų... Sakysite, anoks čia pavyzdys, kai ir tėveliai „neblizga“ pavyzdinga vaiko priežiūra (tik po dienos kelio pastebi, kad šis pasimetė), ir pats vaikelis toks geras, šventas, ne kur kitur, o šventykloje leido tas dienas, be to, jo juk būta jau pakankamai didelio ir galėjusio įspėti tėvus, nes vis dėlto sukėlė jiems baisų nerimą... O jo „pasiaiškinimą“, net priekaištą tėvams, ar pamenate? Paveiksle tai labai aiškiai pavaizduota!

Bet kas iš to, ką mums tai padeda suprasti? Argi atsakymai apie kasdienybės pedagogiką – virš rūščių nerimo debesų, pas Šventą Dvasią? Labai panašu į tai (net ir popiežius Benediktas XVI kalba šeimoms lyg žvelgdamas į šį paveikslą).

Sakysite – lengva tau cituoti Šventraštį, o pabandyki juo gyventi!.. Taip, sutinku ir pats su nerimu laukiu moksleiviško rugsėjo dienų (mat manieji vaikai dar mažyliai). Tačiau ir su viltim. Nes net ir Marija su Juozapu anuomet „nesuprato jo žodžių“, bet... „Jėzus iškeliavo su jais ir grįžo į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus. Jo motina laikė visus įvykius savo širdyje“.

Stiprybės Jums, tėvai, seneliai, mokytojai, kunigai ir... vaikai, jaunuoliai! Stiprybės mums visiems.

Darius Chmieliauskas

P. S. Beje, pasistiprinti ir atsigavinti dar galėsime per Šilines. Jų metu Šiluvoje paprastai juntami nuostabiausi paskutiniai dar vasariškos saulės bučiniai visiems ir kiekvienam iš tūkstantinės piligrimų jūros, atgaivintos Motiniško palietimo, sustiprinimo ir sugrąžinimo į tikrą kelią – pas Sūnų, ramybės ir stiprybės Viešpatį.